

og saa meget urimeligere er det at ordne Sagen paa denne Maade, som — hvad jeg allerede har bemærket — det er Embedsmænd, der i Forvejen have høje Lønninger, og som man meget vel kunde have forlangt dette Arbejde af. Hvis de faa Sager, som Overkriigsretten har haft, være meget betydningsfulde Sager, kunde man finde det rimeligt, at de vedkommende skulde have et klækkeligt Vederlag, altsaa fra 1,000 til 3,000 Kr. foruden deres Embedsløn og fulde Pension for at gøre dette Arbejde. Men den Redegørelse, vi have, viser, at de Sager, Overkriigsretten hidtil har beskæftiget sig med, gennemgaaende ere saa ubetydelige, at det næsten ikke er til at sige, det er Ting, som man i mange Tilfælde ikke kan forstaa, at der er rejst Sag om og endog Appellation til Overkriigsretten.

Den 17. September 1908 afsagdes Dom i en Sag, der var anlagt i Anledning af, at en Sergent ved Københavns Væbning, den Dag Mandskabet afleverede, havde modtaget en Indbydelse fra Mandskabet til at spise sammen med det i Restaurationen i Rosenborg Have. Mandskabet havde afleveret og var civilt. Det forværede ham ogsaa et Krystalglas til 5—6 Kr. med Paa-skrift: „Til Erindring om Københavns Væbnings 1ste Bataillons 2det Kompagni, 1907—1908“. Denne Sag gik gennem alle Instanser til Overkriigsretten, som idømte Sergenten Vagtarrest i 2 Dage for dette Forhold, som snarere synes at være kønt end strafværdigt. Det var rart, om alle Sergenter opførte sig saaledes, at det kunde ende mellem dem og Mandskabet paa den Maade. Den 12. December 1908 afsiges der Dom i en Sag i Anledning af, at en Rekrut havde stillet sit Vækkeur til at vække ham Kl. 2¹/₂; men han blev narret, idet Uret ikke ringede, hvorfor Soldaten sov til 20 Minutter over 5 og derfor kom for sent til den Øvelse, han skulde stille til, eller det, han skulde foretage sig. For denne Forseelse fik han ved Overkriigsretten mørk Arrest i 24 Timer. Det var en streng Straf, han der fik. Med disse 2 Sager ere vi færdige med Overkriigsrettens Arbejde i Aaret 1908.

Saa komme vi til 1909. Der er der først sket følgende: En Sergent skal møde ifølge Stævning i Sø- og Handelsretten paa

en Tid, da han har Vagt. Han meddeler da Regimentets Sergentskole, at han skal møde som Vidne, og beder om, at der maa komme en anden paa Vagt for ham, hvilket ogsaa sker. Men han anmelder ikke dette til Garnisonskommandanten, for det troede han, Skolen gjorde. Dette Forhold blev han tiltalt for, det gaar gennem alle Instanser, men han bliver dog frifunden ved Overkriigsrettens Dom.

Saa afsiges der den 30. Januar Dom i Anledning af, at en Kaptajn Klein og en Oberst Boeck have været oppe at skændes i „København“ og „Nationaltidende“. Der har Kaptajn Klein i „Nationaltidende“ paa-staaet, at Boeck har gjort ham en Indrømmelse, som Boeck siger, han kun har gjort med Forbehold. Denne betydningsfulde Sag gaar lige til Overkriigsretten, som giver Kaptajn Klein 8 Dages Vagtarrest. Den 30. Januar 1909 er der igen en Overkriigsretsdom, der angaar en Løjtnant. Det drejer sig om et Krystalglas, Mage til det, Sergenten havde faaet, til Erindring om Københavns Væbning 1907—1908, 1ste Bataillon, 2det Kompagni, 4de Deling. Det viser sig altsaa, at det smukke Forhold, der her har været til Stede, giver Anledning til ikke mindre end to Sager. Løjtnanten faar ogsaa to Dages Vagtarrest.

Saa ere vi allerede langt inde i Overkriigsrettens Virksomhed i 1909, for nu er der ingen Dom før den 6. Marts 1909. Den afsiger da Stadfæstelse i et klart Forhold, som ikke kan have forvoldt den nogen som helst Ulejlighed. Den 31. Marts 1909 afsiger den Dom i Anledning af, at en Soldat har været meget fuld og opsætsig og har villet slaas paa en Beværtning. Den øver blot et lille Skøn over, hvad Kriigsretten har dømt ham til. Den har dømt til Forbedringshusarbejde i 8 Maaneder, og nu giver Overkriigsretten vedkommende i Stedet derfor strengt Fængsel paa Vand og Brød i 4 × 5 Dage. Det er for Resten kedeligt, maa jeg sige, hvis Overkriigsretten for meget kommer ind paa at anvende denne Straf, thi, saa vidt jeg ved, er strengt Fængsel paa Vand og Brød mørk Arrest forbundet med Vand og Brød-Straf. Nu hjemler ganske vist Loven denne Straf, saa at Overkriigsretten maaske undertiden kan blive nødt til at idømme den, men det vil dog vistnok af